

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, dr. Csernok Gyula ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. október 17. napján meghozott, 5.P.631.478/2004/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét azzal hagyja helyben, hogy a II. rendű felperes is köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni 21.000 (huszonegyezer) forint le nem rótt kereseti illetéket.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az I. rendű felperes vonatkozásában a személyhez fűződő jogok megsértését követte el, amikor tudta és beleegyezése nélkül hangfelvételt készített 2004. februárjában.

Az elsőfokú bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és feljogosította az I. rendű felperest a felvétel megsemmisítésére, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította és megállapította, hogy a felek a felmerült perköltségeiket maguk viselik.

Az alperest kötelezte a 21.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 75. §-ában foglaltakat, a Ptk. 80 § (1) és (2) bekezdését, majd kifejtette, hogy azt kellett vizsgálni, hogy a hangfelvétellel kapcsolatban megállapítható-e bármilyen visszaélés.

Kitért arra, hogy jelen esetben a hangfelvétel elkészítésével valósult meg a visszaélés, mert ahhoz az érintettek előzetesen nem járultak hozzá. Tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes hangja nem szerepelt a felvételen, ezért vele szemben a keresetet az elsőfokú bíróság elutasította és megállapította, hogy a jogsértést az alperes az I. rendű felperes vonatkozásában követte el.

Ezt követően hivatkozott a Ptk. 84. § (1) bekezdésére rögzítve azt, hogy a „corpus delicti” tulajdonjoga az alperest illeti, így a diktafont részére vissza kell adni.

A kártérítés körében kitért arra, hogy a felperesnek kára nem volt és a bírság kiszabására is csak akkor van lehetőség, ha a jogsértő felróható magatartásának súlyával nem áll arányban a kártérítés címén megítélhető összeg. Mivel nem vagyoni kártérítés a felpereseket nem illette meg, ezért az elsőfokú bíróság szerint fogalmilag kizárt a bírság kiszabása is.

Kitért arra is, hogy a személyiségi jogsérelem felróhatóságtól független s mivel a perben az alperes szándéka nem volt megállapítható, a felperesek a szándékosságot bizonyítani nem tudták, a hanganyag tovább felhasználásra nem került, így ártására senkinek sem vált.

A jogalap tekintetében az I. rendű felperes pernyertes lett, ezért az alperes perköltségre nem tarthat igényt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, az I. rendű felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását.

Hivatkozott a Ptk. 80. § (1) bekezdésére, arra, hogy megállapítást nyert, hogy 2004. február 7-én a felperesek zárt borítékban találták meg a tizenhat éve vásárolt rossz diktafont, melyre hivatali beszélgetések egy része került felvételre illetve a lakáscserével kapcsolatos adatok került rögzítésre.

Tekintettel arra, hogy a beszélgetés tárgya átlagos volt, más azt nem hallotta, ezért nem történt hangfelvétellel való visszaélés, mert a visszaélés azt jelenti, ha valaki kedvező lehetőséget önző módon, a tisztességgel, mások érdekével nem törődve, valakinek a rovására, kárára használ ki. Ilyen pedig jelen esetben az alperes részéről megállapítást nem nyert.

Vitatta, hogy sértette volna az I. rendű felperes személyiségi jogát és rossz anyagi körülményeire is hivatkozott.

Az I. rendű felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

E körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló értelmezésével érdemben helyes döntést hozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság kiemeli azt, hogy az Alkotmányban alapjogként került rögzítésre a személyhez fűződő jogok védelme. Ezzel összhangban a Ptk. 75. §-a általános védelemben részesíti a személyhez fűződő jogokat, külön nevesítve azokat.

A hangfelvétellel kapcsolatos személyhez fűződő jogokat a Ptk. 80. §-a szabályozza, amelynek értelmében a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti más hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés.

A jogsértés megállapítása körében elsősorban azt kellett vizsgálni, hogy a visszaélés bármely formája megvalósult-e. A visszaélés formája többféle lehet, ezek egyikének

tekinthető a hangfelvétel visszaélésszerű készítése. Ez akkor valósul meg, ha a hangfelvétel készítésére az érintet tudta és beleegyezése nélkül kerül sor.

A hangfelvétellel való visszaélés tehát megvalósulhat a felvétel készítésével is, ha valaki az érintett engedélye nélkül, illetéktelenül hatol be a személyiségi érdekkörbe, így például ha titkos lehallgatással készít felvételt.

A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

Megállapítható volt, hogy a fellebbezésében az alperes nem adott elő olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely indokolta volna az elsőfokú bíróság érdemi döntésének megváltoztatását és az elsőfokú bírósági eljárás során nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés sem, ami az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

Azt nem vitatta az alperes, hogy diktafonjával az I. rendű felperes beszélgetéséről felvételt készített, s mivel a személyhez fűződő jogok megsértése esetén a jogsértő magatartás megítélése a jó- vagy rosszhiszeműségtől illetve a felróhatóságtól független, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperes a hangfelvétel elkészítésével elkövette a jogsértést.

Az, hogy a felvételkedészítés az alperesi diktafon műszaki meghibásodása folytán keletkezett, vagy a felvétel készítésének volt-e indoka, a jelen per eldöntése szempontjából nem bír relevanciával.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az alperes a 2004. februárjában készített hangfelvétellel megsértette az I. rendű felperes személyiségi jogát és a Ptk. 84. § (1) bekezdésébe foglaltak szerint megfelelően döntött az objektív jogkövetkezmények alkalmazásáról is.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján rendelkezett a II. rendű felperes illetékfizetési kötelezettségéről, tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította, s mivel a felperesek nem tekinthetők a Pp. 51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egységes pertársaságnak, ezért a II. rendű felperes az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére köteles.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségekről a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott, figyelemmel arra, hogy az alperes személyes költségmentességben részesült, továbbá arra, hogy az I. rendű felperes jogi képviselő nélkül járt el.

, 2007. május 15.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő